

A LS EEN BOOM GEPLANT AAN STROMEND WATER

Beeldmeditatie bij
De Levensstroom van Lucy D'Souza-Krone

'Dienen zal jij, behoeden, deze aarde van mij.' (Huub Oosterhuis)

In Golfslag 2017, nr.4 maakten we al kennis met de Indische kunstenares Lucy D'Souza (°1949). Afkomstig uit een katholiek gezin groeide ze op te midden van moslim- en hindoeefamilies. Ze onderhield met hen een warme band. Ze

schildert haar Bijbelsgeïnspireerde werken bijna altijd in reeksen. Het schilderij 'De Levensstroom' behoort tot het geheel van veertien werken 'Kunst voor het Klimaat', waarmee Lucy een duidelijke ecologische boodschap wil brengen. Vertrekkend vanuit de Bijbelse verwondering voor al wat mooi en goed is, worden we, ook vandaag, geroepen om onze verantwoordelijkheid op te nemen voor de heelheid van de schepping, en de aarde te behoeden en te bewaren als 'blauwe planeet' voor onze kinderen en kleinkinderen.

WAT ZIEN WE OP HET SCHILDERIJ?

In India hebben alle rivieren de naam van een godin. Ze verpersoonlijkt de leven gevende eigenschappen van het water. Daarom wordt de levensstroom hier afgebeeld als een vrouwelijke persoon.

Uit haar hart ontspringt een bron die aangroeit tot een rivier, met op de vruchtbare oevers allerlei bomen die het hele jaar door vruchten dragen en waarvan de bladeren worden gebruikt als heilzaam kruid (zie Ez 47,12).

De persoon draagt de kruiswonden en verwijst zowel naar Jezus, bron van Levend Water als naar Moeder Aarde die lijdt onder de opwarming van het klimaat.

In totaal zijn er 153 vissen te zien (zie Joh 21,11). Dat getal stond in vroegere tijden symbool voor volheid en kan vandaag gezien worden als teken van biodiversiteit. De netten doen denken aan de wonderbare visvangst. *'De aarde heeft genoeg*

voor ieders behoefte, maar niet voor ieders hebzucht.' (Gandhi)

Sommige vissen zwemmen stroomopwaarts naar de bron. Wie duidelijke keuzes wil maken, wie naar de bron wil, moet tegen de stroom van de gewoontes in weerstanden overwinnen.

De zon en de maan staan voor licht en duisternis, voor dag en nacht, en op dit ritme stroomt het water onophoudelijk van de bron naar de oceaan. De rivier die zich ontrolt als een spiraal, kunnen we vergelijken met een liefdevol hart dat zich opent naar anderen en daardoor mee bron is van leven voor velen. De vrouw nodigt ons uit om in het leven verbonden te blijven met onze innerlijke bron en mee te deinen op de stroom van het leven tussen oorsprong en bestemming.

EEN BOOM GEWORTELD AAN STROMEND WATER (Ps 1)

De bomen aan de oevers van de Le-

vensstroom brengen ons bij het beeld van de boom geworteld aan stromend water in psalm 1. Deze eerste psalm zet meteen de toon voor het hele boek Psalmen. Hier wordt een scherpe tegenstelling gemaakt: de weg van de vromen en de weg van de bozen. De lezer staat meteen voor de keuze: welke weg kies je? Kies je voor een leven naar de wet of het woord van God, dan ben je als een boom geworteld aan stromend water. Stromend water is een teken van Gods nabijheid en het is aan de boom – aan de mens – te merken waar hij zijn water haalt. Hij draagt steeds vruchten en zijn bladeren verdorren niet.

Dit krachtige beeld van de boom als symbool voor het volle leven vinden we terug in het scheppingsverhaal, bij de eik van Mamre en in het visioen van Ezechiël. In het boek Spreuken wordt de levensboom in verband gebracht met wijsheid, en de evangelist Lucas vergelijkt het Rijk Gods met een boom. In het boek Openbaring toont de engel aan Johannes *‘een kristalheldere rivier, en midden op het plein van de stad en omgeven door de rivier stond de levensboom, die twaalfmaal vruchten draagt, en zijn loof brengt genezing.’* (Apk 22,1-2)

De levensboom is een universeel symbool voor groei en genezing, voor

volheid van leven. Wij planten een boom bij een geboorte of bij speciale gebeurtenissen. Het Witte Kinderbos wil troost en heling brengen voor ouders van verdwenen en verongelukte kinderen. De seizoenen van het leven worden aangeduid met een boom in vier seizoenen. En wie kent niet een rustplek kort bij een beek, een vijver of een rivier, waar het goed is om te toeven?

EEN WEG NAAR BINNEN EN NAAR BUITEN

Hoe nauw zijn we verbonden met de Bron van alle leven? Hoe standvastig zijn we geworteld in de Grond van ons bestaan? Kijken naar een schilderij van Lucy betekent telkens weer een weg naar binnen gaan. Het maken van die innerlijke reis, alvorens we de reis naar buiten maken, wordt goed voorgesteld door de spiraal van het water.

De beweging naar de Bron staat voor de verbinding met onze innerlijke krachtbron. Daar, bij de bron die je in de natuur vindt op afgelegen stille plekken, kan onze ziel zich laven *‘evenals een moede hinde’*, en vinden we onze herbronning. Daar vinden we de kracht om de reis naar buiten te maken, van de bron naar de oceaan. Deze uitwaartse beweging staat voor onze opdracht in familie- en

werkverband, ons engagement in de wereld, onze inzet voor het Rijk Gods.

Heel specifiek worden we bij dit schilderij door Lucy uitgenodigd om te leven vanuit het Bijbelse beeld van de *Levensstroom* en de boom geworteld in stromend water. Bewust van de schoonheid in Gods schepping worden we ook gevoeliger voor milieuproblemen en kunnen we vanuit de kracht van ons geloof keuzes

maken ten leven toe. Als gelovigen zijn we dragers van een visioen, van de droom van God met de mens en daarom kunnen we sterke gangmakers zijn in onze omgeving om samen met vrienden, burens of kennissen initiatieven te nemen en actie te voeren. Zo treden we in de scheppingsdynamiek van de eerste dagen en worden we bondgenoten van de Schepper, bron van alle leven.

MEDITATIE

*Eeuwige,
met in je hart de bron,
oorsprong van het leven.*

*Je moederschoot als stromend water,
dragend het leven
seizoen na seizoen.
Met de stroom mee: het leven in,
tegen de stroom in: terug naar de bron.*

*Je buik als vruchtbare aarde,
die doet groeien en bloeien,
het hele jaar rond.*

*Je hele wezen als een spiraal
van oorsprong naar bestemming.
Draag ons mee in de stroom van het leven.*

Wies BECKERS